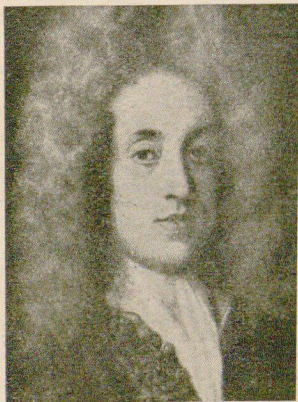

при Маракъ въ Прага, концертира изъ цѣла Европа съ голѣмъ успѣхъ, който се слага на извънредно голѣмата му техника и изпълнение на бравурни нѣща.

Първи частъ — въ източно-православната църква — кратко богослужение, съ което се осветява началото на деня, състои се отъ 8 псалми, дневния тропарь, молитви (четени отъ свещеника), и се свършва съ Богородичната пѣсень „Возбранной воеводе победительная, яко избавляющей отъ злыхъ, благодарственная восписуемъ ти раби твои, Богородице“. П. ч. е заключителната частъ на утренното богослужение.

Пърчелъ, Хенри — Purcell, Henry — най-голѣмия и извънредно плодотворителен английски композитор, род. 1658 въ Вестминстеръ, умр. 21 ноемв. 1695 с. т., като хористъ въ кралската капела училъ музика при Кукъ и Хъмфрей, а училъ сѣщо и при Джонъ Блъвъ. и тъй бързо се развива неговия голѣмъ музикаленъ

Хенри Пърчелъ

даръ, че, като момче още, е композиралъ единъ голѣмъ брой антеми. 18 годишенъ е билъ органистъ на Вестминстерското абатство; 1682 — органистъ на Кралската капела, а на следната година — кралски компо-

нистъ. П. се смѣта за най-голѣмия представителъ на английската опера презъ XVII в., но по-голѣмата частъ отъ опернитѣ му творения представятъ по скоро прибавена музика къмъ Шекспирови, и драми на негови съвременници, — единствено „Дидона и Еней“ представя отъ себе си една истинска опера. Нѣщо много значително създава П. въ областта на църковната музика. Неговитѣ, надъ 100, творения въ тази областъ сѣж повечето въ голѣмъ стилъ: кантати и концерти. На една голѣма висота стоятъ, сѣщо, и неговитѣ антеми, 20 отъ които — сѣ оркестръ. По стилъ, църковната музика на П. е сродна съ тази на майсторитѣ отъ Римската и Венецианската школи, но той влага въ нея и много свои, собствени стилизни черти. Инструменталната му музика, състояща се отъ 12 триосонати за 2 цигулки и генералбасъ, 10 сонати за 2 цигулки, чело и В. с., фантазии и клавирни творби — съдържатъ хармонични приеми, които за времето сѣж твърде смѣли. Творбитѣ на П., макаръ и писани преди повече отъ два вѣка, живѣятъ още, и сѣж въ широка употреба въ Англия.

Пѣвцитѣ на Сентъ-Жерве (дружество) — Association des Chanteurs de Saint Gervais — музикално дружество, основано отъ Шарль Бордъ презъ 1892 въ Парижъ, за изпълнение старата църковна полифонна музика. Дружеството има свой органъ „Tribune de Saint Gervais“ — месечно списание, а сѣщо издава и църковни творби на стари майстори — „Antologie de maîtres religieux primitifs“. П. на С. Ж. е най-добрата, брояща 100 члена-пѣвци, хорова организация въ Парижъ, която участвува въ изпълнението на голѣми вокални творби и отъ новото време.

Пъсенна форма. — Тя бива дву и три-дѣлна. Двудѣлната е най-малката П. форма, и се състои отъ две части, всѣка отъ които се повтаря. Първата частъ свършва съ полужаключение върху главната тоналностъ, или съ заключение върху една близко-родствена такава. Тази форма се среща твърде често още въ инструменталнитѣ танци на ранното срѣдновѣковие. Тридѣлната форма се състои отъ три части, пър-